

கேமெட எங்கும் ஒரே
பரபரப்பு தென்னிந்தியப்பாடகி
சுசீலா அன்று பாடுவதற்கு
அமைக்கப்பட்டிருந்தாள். மக்களின்
கர்கோஷங்களும் கைதட்டல்
களும் காதுகளைப் பிழிந்தன.
சிலர் எழும் பி குதிப்பதும்
சிறுவர்கள் அங்கு போட்டிப்பட்டிருந்த
ஆசனங்களில் ஏறித்துள்ளியும்
விளையாட்கொண்டிருந்தார்கள்.
அந்த அறை எங்கும் பலபல
வித்தியாசமான வர்ண மின்
விளக் குகளால் அலங்கரிக்
கப்பட்டிருந்தது. அந்நகர
மக்களுக்கு அன்று ஒரு திருநாள்
போன்று இருந்தது. அனைத்து
மக்களும் தங்களை புத்தும் புது

WAGHT

உடைகளால் அலங்காரத்து
வற்றமுறைதார்கள். மக்கள் கூட்டம்
பெருகிக் கொண்டிருந்தது.
நழைவாயிலில் நழைவுச்சீடு
கள் அதிமும் முரமாக
விற்பனையாகிக் கொண்டிருந்தன.
ரமேஸ் மாலை 5 மணியளவில்
தனது ஆபிள் வேலையை
முடித்துக்கொண்டு வீடு திரும்பிக்
கொண்டிருந்தான். அப்போது தான்
வீதியில் ஒட்டப்பட்டிருந்த
போஸ்டைப்பார்த்ததும் “இன்று
தென்னிந்தியப் பாடகி கலைஞரின்
இன்னிசை நிகழ்ச்சி அல்லவா”
என்ற நினைவுவந்ததும் உடனே
தனது மோட்டார் சைக்கிளின்
வேகத்தைக்கூட்டி விரைவாக
சென்று வீட்டை அடைந்தான்.
முகம் கழுவி விட்டு தனது
உடைகளை மாற்றிக் கொண்டு
மிகவிரைவாக புறப்படத்
தயாரானான். நேரம் 5.15 ஜி
தாண்டிக் கொண்டிருந்தது. அம்மா
கொண்டு வந்த காபியை அவசர
அவசரமாக குடித்து விட்டு
மோட்டார்சைக்கிளில் புறப்பட்டுக்
கொண்டிருந்தான். அந்த இன்னிசை
நிகழ்ச்சியை காண்பதற்கு
அவனுடைய நண்பன் ரவியும்
வருவதாக அவனிடம் கூறியிருந்தான்.
ரமேஸ் மோட்டார்
சைக்கிளை பாதுகாக்குமிடத்தில்
ஒப்படைத்து விட்டு இரண்டு
நழைவுச்சீடுக்களை பெற்றுக்
கொண்டு ரவியை எதிர்பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான். நேரம் 5.30 ஜி
தாண்டியது. நிகழ்ச்சிகள் இன்னும்
சொற்பநிமிடங்களில் ஆரம்பமாகும். என்று ஜங்குநிமிடங்
தங்குக் குமன் அறிவிக்கப்

டிடிருந்தது. 5.० ஆகியிம் நண்பன் வராததால்ஒரு நழைவுச் சீட்டை கொடுத்து நழைவாயில் உள்ளே செல்ல அனுமதித்துக் கொண்டிருந்தவரின் அனுமதி கிடைத்ததும் உள்ளே சென்று பார்த்தான். யோால் எங்கும் ஒன்றே சனக்கட்டாம். எங்கும் கந்தி வரப்பார் தது விட்டுகூற ஆசனத்தில் அமர்ந்தான் நிகழ்ச்சிகள் சிறப்பாக ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நடைபெற றுக் கொண்டிருந்தது. அவனுக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஆசனம் ஒன்று வெறுமையாக காணப்பட்டது. அந்த ஆசனம் முன் னரே பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்ததினால் அதில் வரும் அமரவில்லை. “இப்போதுங்கள் முன்னிலையில்

தென்னிந் தியப்பாடகி கசீலா அவர்கள் இன்னிசை மழை பொழிவார்கள் "என்று மேடைத் தலைவர் கூறியதும் எண்ணைக் கணக்கற்ற மக்களின் நீண்ட கருகோசத்தின் மத்தியில் கசீலா பாட ஆரம்பித்தாள். அந்தப் பாடலை அனைத்து மக்களும் மெய்ம்பந்துகேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். பாடலுக்குத் துணையாக நடனக் கல்லூரி மாணவிகளின் நடனமும்நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது தற்செயலாக திரும்பிய ரமேஸ் தனது ஆசனத் திற்கு பக்கத்தில் வெறுமையாக இருந்த ஆசனத்தில் ஒரு பெண் அமர்ந்திருந்ததை கண்டான். அவளைக் கண்ட அடுத்த நொடியே அவளை மீண்டும் மீண்டும் பார்க்க வேண்டும் என்ற தவிப்பும் என்னும் அவனுள் எழுந்தது. அவளோ பாடலையே ரசித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் என்பதை உணர்ந்தான். 20வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு அழகிய பெண் அழகான முறையில், சேலை உடுத்து, பொட்டு வைத்து தலையில் மல் லிகை பூச் சூடியும்இருந்தாள். மல்லிகைப்பட்டு மனம் கமகமத் துக் கொண்டிருந்தது. இது போன்ற அழகிய பெண் அவன் அருகில் இருப்பது இது தான் முதல் முறை. அவளோப்பார்த்ததும் அவனது நினைவுகள் அவளையே சுற்றிச் சுற்றி வந்தது. அவள் அவ்விடத்தில் ஒரு தேவலோக கண்ணியோ என்னும் படி அத்தனை அழகாய் இருந்தாள். அவள்

திருமணமாகாதவர்கள் என்பதை அவனுதென்றறிப்பொட்டு எடுத்துக் காட்டியது. அது அவனுக்கு ஒரு மகிழ்ச் சியைக் கொடுத்தது. அவனுடன் எவ்வாறு பேசுவது அவனுடைய பெயரென்ன? அவன் எங்கே இருக்கிறார்? என்பதை அறிய வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவனுள் துடிதுடித் துக்க கொண்டிருந்தது. அவள் சுற்று திரும்பி அவனைப்பார்த்ததும் அவன் முத்தைத் திருப்பி வேறு திசையில் எதையோ கவனிப்பது போன்று காட்டிக் கொண்டான். சென்று கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு நொடியும் அவனால் அவனுடன்

மேடையைக் கவனித்துக் கொண்
டிருந் தான். ஒருங்னன் றியாவது
சொல்லியிருக்கலாம் அல்லவா
என்றும் மனதில் நினைத்துக்
கொண் டு ஒரு வேளைதான்
சொல்லியதற்காக அதை எடுத்துக்
கொண் டானோ என் ஹெண் ணி
திருப்தியடைந்தான்

இதயத்துடிப்புவேகம் அதிகரித்தது.

அவன் அவளைப்பற்றி நினைத்துநினைவுகள் கற்பனை யாகவும் வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்ட மண் போலாயின. அவனால் பூமியில் நிலையாக நிற்கமுடியவில்லை. அர்சனாவை பரிதாபத் தோடு பார் த் தான் பதிலுக்கு அவனும் பார் த் து புன்னகைத்தபாடு அவள் தனது கைப்பைப்பிலும் கையை விட்டு எதையோ எழுத்தாள் அதை அவன் முன் நீட்ட அவன் நடு நடுஞ்கியகையினால் வாங்கினான். அதை என்ன என்று பிரித்து படித்துப்பார்ப்பதற்காக எண்ணி அதைப்பிரிக்கும் போது “ரவி” ஆ அதோடு ஒரு முக் கியமான சந்தோஷமானவியையும் அர்ச சனாவிற்குஇன்னும் இருவாரங்களில் கலியானம், மாப்பிளை அவளோட மாமா மகன் துபாய் இருந்து வந் திருக்கிறான். இப்படியான சிறந் த பெண் அவனுக்கு மனைவியா அமைய குடுத்து வைச்சிருக்கனும்.” என்ற ரவியின் வார்த்தை காதுகளில் ஒவித்து ஓய ரமேஸ்குயநினைவு அற்றவனாக நின்றிருந்தான். “ரமேஸ் அம்மா எப்படி இருக்கா. கேட்டதாக சொல்லு. நேரமாகிறது நான் அவசரமாக போகணும் நானை நான் உன்னுடைய வீட்டிற்கு வாறுன். அப் போது தான் குயநினைவு வந்தவனைப் போன்று கற்றும் முற்றும் பார் த் தான் ஆச்சுனாபககத்தில் தன்னுடைய நண்பிக்கு இன்விடேஷன் கார்ட் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.பிறகு ரமேஸைப் பார் த் து தான் போய்வருவதாக செய்கை மூலம் தெரிவித்து விட்டு வணக்கம் என்று

காட்டிலிட்டுவிடைப்பற்று நகர்ந்
தான்.அவன் அவளையே வைத்த
கண் வாங் காமல் பார் த் துக்
கொண்டிருந்தான்.அவள் மறைபும்
வரை பார் த் துக் கொண் டே
இருந் தான் அப்போது தான்
தன் னுடைய கையில் ஏதோ
இருக்கிறது என்று உணர்வு வர
அதைப் பிரித் தான் திருமண
அழைப்பிதழ் என்று இருந்தது
உள்ளே விரித்த அவனுக்கு ஒர்
அதிர்ச்சி ரமேஸ் ஆச்சகனா என்று
பெயரிடப்பட்டிருந்தது. ரமேஸ்
என்ற பெயருக்கு முன்னால்
இருந் த இனிவியலைப்பார்த்தான்
அது வேறு தாக இருந் தது
ஏமாற்றமாககிருந் தது. தன் னு
டைய பெயரில் உள்ள ஒருவன்
தான் அவளைக்கட்டிக் கொள்ள
போகிறான் என்று நினைத்துக்
கொண்டுள்ளன.

இறுதி வரை அவள்
அவனுடன் ஒரு வார்த்தையாவது
பேசாமல் சென்றது பெரும்
ஏமாற்றுமாக இருந்தது. கண்களில்
நீர்க்கிழவு போன்ற உணர்வுடன்
அவள் எவ்வாறு பேசமுடியும்?
அவனாள் தான் பேச முடியாது
என்று உணர்ந்ததும் அவனுடைய
முகம் மீண்டும் நினைவுக்கு வர
அவன் அவளைப் பார்த்ததும்
துடித் த துடிப்பு. தவிப்பு
என்பனவற்றை எண்ணி வருந்திக்
கொண் டு அந்த ஊழைப்
பெண்ணின் நல் வாழ்வுக்காய்
பிரார்த்தித்தபடி தன் நுடைய
மோட்டார் சைக்கில் நிறுத்
தியிருக்கும் இடத்தை நோக்கி
நடந்தான்.

Digitized by srujanika@gmail.com

கல் வி அதிகாரி ஒருவர் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார் உடனே கடிகாரத்தை பார்த்தான் மணி 6.40 தாண் டியிருந் தது திடுக்கிட்டு சுற்று திரும்பி சுற்று முற்றிலும் பார்த்தான் மக்கள் சனத் தொகை மண்டபம் முழுமையாக நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருந் தது. நிகழ்ச் சிகள் முடிவுற இன்னும் 20 நிமிடங்கள் மாத்திரமே இருந்தது மீண்டும் அவள் நினைவு ஊற் றெடுக்க அவளுடன் எவ்வாறு பேசலாம் என்று சந்திப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண் டிருந் த வேவையில் அதிர்வத்துவசமாக அவளுடைய சாவிக் கொத் து அவளுடைய கையை விட்டு நழுவி கீழே விழுந் ததைக் கண் டவன் உற்சாகத் தோடு மிள் இது உங்களுடையசாவிக் கொத்தா? என்று கையைக்காட்டிக் கேட்டான் அவள் அவனைப் பார்த்து விட்டு கீழே கிடந்ததை எடுத்து தனது கைப்பையில் போட்டுக் கொண்டு



வாரம் ஒரு கவிஞர் வ. ஜி. ச. ஜெயபாலன்

வாரம் ஒரு கவிஞர் என்ற தலையில் ஈழத்தின் பல பிரபல கவிஞர்கள் பற்றிய அறிமுகத்தினையும் அவர்களது கவிதை ஒன்றினையும் தருகிறோம். கிள்வாரம் கவிஞர் வ. ஜி. ச. ஜெயபாலன் தொடர்பான அறிமுகம் கூடம் பெறுகிறது.

கவிஞர்களே உங்களைப் பற்றிய அறிமுகம் கூடம் பெறுகிறோம்.

(1944) யாப்பாணம் நெடுந்தீவைச் சேர்ந்தவர். பொருளியல் துறையில் பட்டதாரி. சமூக ஆய்வில் ஆர்வம் மிக்கவர். 1970 முதல் கவிதைகள் எழுதி வரும் இவர் சில சிறுகதைகளும் எழுதியுள்ளார். இவரது சில சமூக ஆய்வுக் கட்டுரை நூல்களும் வெளியாகின. தற்போது நோர்வேயில் புலம் பெயர்ந்து வரும் இவரது பல கவிதைகள் தொகுதிகள் வெளியாகின.

அங்கும் இங்குமாய்

இடையிடையே வயல் வெளியில்
உழவு நடக்கிறது
இயந்திரங்கள் ஆங்காங்கு
இயங்குகின்ற ஒசை
இருந்தாலும்
எங்கும் ஒரே அமைதி

ஏதுமொரு ஆர்ப்பாட்டம்
இல்லாமல் முன் நோக்கி
பாலி ஆறு நகர்கிறது.
ஆங்காங்கே நாணால்
அடங்காமல் காற்றோடு
இரகசியம் பேசி
ஏதோ சலசலக்கும்.
என்னற்ற வகைப் பறவை
எழுப்பும் சங்கீதங்கள்.
துள்ளி விழுந்து
“துழும்” என்னும் வரால் மீன்கள்

என்றாலும் அமைதியை

ஏதோ பராமரிக்கும்
அந்த வளைவை அடுத்து
கருங்கல் மறைப்பில்
அடர்ந்துள்ள நாணால் அருகே
மனை கரையில் இரு மருங்கும்
ஒங்கி முகடு கட்டி
ஒளி வாடிக்கும்
மருத மர நிழலில்
எங்கள் கிராமத்து
வழில் மிகுந்த சிறு பெண்கள்
அக்குவேறு ஆணிவேறாய்
ஊரின் புதினங்கள்
ஒவ்வொன்றாய் ஆராய்ந்து

சிரித்து
கேவி செய்து
சினந்து
வாய்ச் சண்டையிட்டு
துவைத்து
நீராடிக் களிக்கின்றார்.

ஆனாலும்
அமைதியாய்ப்
பாலி ஆறு நகர்கிறது
அந் நாளில்
பண்டார வன்னியனின்
படை நடந்த அடிச்சுவடு
இந்நாளும் இம்மணிலில்
இருக்கவே செய்யும்
அவன்

தங்கி இளைப்பாறி
தானைத் தலைவருடன்
தாங்கு தலைத் திட்டமிட்டு
புழுதி படிந்திருந்த
கால்கள் கழுவி
கைகளினால் நீருந்தி
வெள்ளையர்கள் பின் வாங்கும்
வெற்றிகளின் நிம்மதியில்
சற்றே கண்ணயர்ந்த
கரை மீது அதே மருது
இன்றும் நிழல் பரப்பும்

அந்த வளைவுக்கு அப்பால்
அதே மறைப்பில்
இன்றும் குளிக்கின்றார்
எங்களது ஊர்ப் பெண்கள்
ஏதுமொரு ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாமல்
பாலி ஆறு நகர்கிறது.

கைட்டானிக்..... (3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

அப் போது வீட்டில் பரணில் அந்த மம்மி இருப்பதை பிளவாட்ஸ்சி அம்மையார் கண்டு பிடித்தார். எப்போதோ அதை வாங்கி வைத்திருந்ததை வீட்டுச் சொந்தக்காரர் மறந் தேபோய் விட்டார். பிளவாட்சி அம்மையாரின் வர்புறுத்தலால் அந்த மம்மியை பிரிட்டிஸ் மியூசியத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார். வீட்டுச் சொந்தக்காரர் மியூசியத்தினுள் இரண்டு கூலிக் காரர் கள் அதை எடுத் துச் சென்றனர். கட்டிடத் தினுள் செல்லும் போது இருவருமே தடுக்கி விழுந்தனர். இதனால் ஒருவன் நிரந்தரமாகவே ஊனமாக விட்டான். மற்றொருவன் மறு நாளே இறந்து விட்டான்.

பிரிட்டிஸ் மியூசியத்தின் மம்மி பிரிவுத்தலைவர் டாக்டர்

பட்ஜி இந்தக் கதைகள் முழுவதையும் கேள்விப் பட்டார். அதைப் பற்றிக் கூராய்வதற்காக அந்த மம்மியை புகைப்படமெடுக்க ஏற்பாடு செய்தார். பிரபல ஸ்ரூதி யோவிலிருந்து ஆள் அனுப்பினார்கள். படம் எடுக்கப் பட்டது. மறுநாள் அந்தப் புகைப்படக் காரர் வேர் தது விறுவிறுத்து ஒடிவந்தார். மம்மியின் பதத்தைப் பிரிட்டனுக்கு சொந்தமான அந்தக் கப்பல் தான் இன்று பலராலும் பேசப்படும் “கைட்டானிக்” அடலாண்டிக் கடலில் புத்தாயிரம் அடி ஆழத்தில் இன்றும் அந்த மம்மி மூழ்கிக் கொண்டுள்ள கப்பலில் துயின்று கொண்டுஇருக்கின்றது. மம்மி யினால் ஷட்டானிக் கப்பலுக்கு ஏற்பட்ட அவலம் இன்னும் மக்களால் பேசப்படுகின்றது.

தற்காலை செய்துகொண்டார். இதன் பிறகு மியூசியத் தலை பியந்து விட்டார். அமெரிக்கக் கோடிஸ்வரர்க்கு அந்த மம்மியை விற்று விட்டார். மிகவும் குறைந்த விலையில் எகிப்திய கலைப் பொருள் கிடைத்த மகிழ்ச்சியில் கப்பலில் அமெரிக்காவுக்குப் புறப்பட்டார். அந்த கோடிஸ்வரா

அடலாண்டிக் கடலில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த அந்தக் கப்பல் பணிப்பாறையில் மோதி மூழ்கிவிட்டது. பிரிட்டனுக்கு சொந்தமான அந்தக் கப்பல் தான் இன்று பலராலும் பேசப்படும் “கைட்டானிக்” அடலாண்டிக் கடலில் புத்தாயிரம் அடி ஆழத்தில் இன்றும் அந்த மம்மி மூழ்கிக் கொண்டுள்ள கப்பலில் துயின்று கொண்டுஇருக்கின்றது. மம்மி யினால் ஷட்டானிக் கப்பலுக்கு ஏற்பட்ட அவலம் இன்னும் மக்களால் பேசப்படுகின்றது.

எதையோ நம்பி
எதற்காகவோ வாழ்கின்றோம்
நானும்
என்னுடன் பலரும்
நோசம் போன பிறவிகளாக!
அடையாள
அட்டையில் இருப்பதால்
நாம் வெறும் கட்டைகள் தான்.
மருதமுறை எம்.எச்.ஏ.காரிம்

41ம் நாள் நினைவுஞ்சலி (22 - 10 - 2000)

மஸர் வு



உதார் வு

2000
09
12



மஸர் வு

1976
12
28

கனகசபை கருணாகரன்
(கண்ணன்)

(மட்/சிவானந்தா வித்தியாலய
பழைய மாணவன்.)

தூபாலப்பிள்ளை சிறிகாந்
(கதா)

(மட்/புனித மிக்கேல் கல்லூரி
பழைய மாணவன்.)

அன்பின் உருவங்களே ! எங்கள் உயிர்ப் பறவைகளே!

எங்களை ஏங்கவிட்டு எங்கையா போன்றார்?

சொந்தம் பந்தம் கூக்கதையெல்லாம் உதறி எறிந்துவிட்டு

எந்தத் திசை நோக்கிப் பறந்தீர்கள் தமிழ்மாரே!

விந்தை உலகத்தில் மரணம் ஒரு விசித்திரம் தான்

அந்த உலகத்தில் தரிசிக்க சென்றவரே

எங்களை புலம்பி அழுவதைத் தரிதானோ?

நேற்றிருந்தார் இன்றில்லை எனும் பெருமைக்குரிய இவ்வுலகில்

தமிழ்யீரே உங்களுக்குப் பாசக்கயிற்றை வீசிய கொடியோன் யாரோ ?

சிரித்து விளையாடிக் கூட்டாளி தேநும்ரோடு

பகிடி பல விட்டு உயிர்ததுடிப்போடு வலவும் வந்த நண்பர்களே!

எங்களை விட்டு பிரிய மனம் பெற்ற வந்ததோ?

பெற்றவர் நூடிக்கின்றார். கண்ணா, கதா கூட்டாளித் தேநும்ரோ புலம்பி அழுகின்றார்!

விட்டகுறை தொட்ட குறை அத்தனையும் தொலைந்து போய் மோட்ச வீட்டில் நிம்மதியாம் சாந்திகளை படைத்தவனை வேண்டுகிறோம்.

41ம் நாள் நினைவுஞ்சலில் !

சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

நண்பர்களுக்காய் !

இசைக்கும் கானம் கேட்கவில்லையோ - அன்பு நண்பர்

“சிறிகாந், கருணாகரன்” எங்கே ?

ஆரைநக்குத்தில் அவதரித்து - அரும்பணியாற்றி

மங்காப்பெய்ரோடு ஊர் புகழு

வாழுந்திட்ட உத்தம நண்பர்களே !

காலனவன் காவலனாய் கண்ணெதிரே நின்றதனால்

கண்ணீமக்கும் நேரத்திலே - உயிர் விட்ட

விந்தையினை யாரவிலார் நண்பர்களே!

அந்திப்பொழுதினிலே கூத்திரிந்துவிட்டு - மீண்டும்

நாளை சந்திப்போமென நம்பிக்கையு

ஊர்வூலம்

வார சஞ்சிகை

வெளியூர் தொழிலாளர்களினின் தந்தும் பசறையாக விளங்கும் கிராமம் மல்லகைத் தீவு



200 வருடங்கள் பழங்குடியினால் மல்லிகைத்தீவும் ஒன்றாகும். இது அம்பாறை மாவட்டத் தீவில் சம்மாந்துறை பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் சம்மாந்துறையில் இருந்து மல்வத்தைச் சந்திக்கு சென்று அங்கிருந்து தெருக நோக்கி மூன்று மைலில் தொலைவில் இக் கிராமம் தென்படும்.

இத்துமிழ் கிராமத்தினைச் சூழ பள்ளவெளிக் கண்டம், வளத்தாப்பிட்டி புதுக் கண்டம், காத்தாண்ட வெட்டை, பெரிய கொக்கணாரைக் கண்டம், செவட்டை கண்டம் போன்றன

இருப்பதனால் ஒரு தீவாக காட்சித்துக்கிணறாலும், இக் கிராமத் தீவில் ஒவ்வொருவர் விட்டிலும் அதிகமான மல்லிகைத்



கொனை : போகம், மாரிப் பொகம் வெள்ளாமை செய்யக் கூடிய ஏற்கக் கூறைய 3,000 ஏக்கர் நெற்காலிகள் காணப்படுகின்றன.

இரு போகங்கள் விவசாயம் செய்யும் காரணத்தால் வெளிநபர்களின் நடமாட்டம்

என அனுக்கலாயினர், இப்பொழுது கூடமல் விகைச்

செடிகள் வளர்க்கப்பட்டு இருந்தாலும் கிராமம் நிறைய இதமான மல்லிகை வாசனையே வீசும். இதனை வைத்தே இனிமையான வங்கயில் மல்லிகைத்தீவு

என அனுக்கலாயினர், இப்பொழுது கூடமல் விகைச்

செடிகள் அதிகளில் காணப்படுகின்றது. இக் கிராமத்தினை ஆரம்பகாலத்தில் உடையார் எனும் செல்வந்தப்பரம்பரையும், வண்ணியார் எனும் செல்வந்தப்பரம்பரையும் ஆட்சி செய்து வந்திருக்கிறது.

எனவே :

தற்போது மல்லிகைத் தீவில் 85க்கு மேற்பட்ட குடும்பங்களிலைங்கரேஷன் சேர்ந்த 386 பேர்கள் வாழ்கின்றார்கள். இவர்கள் சைவ மதத்தினையுடையவர்கள். இவர்களில் 10 பேர் கருப்பாம், 03 பேர் மாத்திரம் அரசு உத்தியோகத்திற்கும், ஏனையோர் விவசாயத் தொழிலினையும், கூலித் தொழிலினையும் செய்கின்றனர். 1990-11-06ல் பூரணமாக இக் கிராமம் பயங்கரவாதப் பிரச்சி

கிராம பெயரின் வரலாறு : சம்மாந்துறை உட்பட ஏனையான களினை விட்டதொலைவில் ஒரு ஒதுக்குப் புறமாகவும் அதனைச் சூழ நாற்பக்கமும் பல ஆயிரக்கணக்கான நெற்காணிகள்

8ம் ஆண்டு வரை தரமுயர்த்த வேண்டுமென கிராம மக்கள் விடும்புகின்றனர்.

பொது வசதிகள் :

கிராமமக்கள் நோய்க்கு மருத்துவ சிகிச்சை பெற வேண்டுமெனில் இங்கு எதுவித வசதிகளுமில்லை. இவர்கள் சம்மாந்தரை

ஜ. எல். ஜீல்

வைத் தியசாலைக்கு வந்தே வைத் திய வசதி களை பெறுகின்றனர். இக்கிராமத்தில் எதுவிதமான சிறிய கிளினிக் நிலையமோ கூகாதார நிலையமோ இல்லை. பொது நூலாகம்,



சிறியவிளையாட்டு மைதானம், உபதபாற் கந்தோர் சனசலூக நிலையம், எதுவுமில்லை. இவைகளினை 3மைல் தூரம் நடந்தே மல்வத்தையில் பெறவேண்டிய தீர்பாக்கிய நிலைமை காணப்படுகிறது.

கல்வி : இங்கு 5ம் ஆண்டு வரையுமான மல்லிகைத்தீவு அரசினர் கலவன் பாடசாலை மாத்திரமே உள்ளது. 5ம் ஆண்டுக்கு மேற்கூலியில் வேண்டுமாயின் மல்வத்தை, காரணத்தீவு, கல்முனை, போன்ற புடாசாலைக்கே செல்கின்றனர். இக்கிராமத்திலுள்ள பாடசாலையில் 1 அதிபர் மாத்திரமே உள்ளார். ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, தளபாடபற்றாக்குறை, எதுவித வேறு வசதிகளற்ற நிலையில் பாடசாலை கட்டடம் உள்ளது.

அத்தியாவசிய சாப்பாட்டுத் தேவைக்கான உணவுப்பொருட்களினை பெறவேண்டுமெனில் சம்மாந்துறை, அம்பாறை, கல்முனை பொதுச் சந்தைக்கு சென்றே பெறுகின்றனர். அண்ணையில் மல்வத்தையில் மாதிரிக் கிராமம் அமைக்கும்



திட்டத்தின் போது (அமைச்சர் அஷ்ராஃப் முயற் சியினால்) மல்லிகைத்தீவில் 40 வீடுகள் கட்டப் பணிப்புறை வந்தும் முறையும் நிறைவு பெறாத நிலையிலேயே உள்ளுமின்சார வசதி தற்போதும் பூரணமாக கிராம மக்களுக்கு கிடைக்கப் பெறாத பரிதாபகரமான நிலையிலேயே தொடர்ந்து காணப்படுகின்றது.

அரசு சார் பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியுடன் குறிப்பிட்ட 35 குடும்பங்களுக்கு மலசலகை வசதிகளையும் வழங்கி யிருக்கின்றனர். மேலதிகமாக மற்றைய குடும்பங்களுக்கு தேவையான இருப்பிட, மலசலகை வசதியற்ற நிலமையும் கிடைகினால்



மேயப்பட்ட குடிசைகளுமே தற்பொழுது காணப்படுகின்றது.

சமய நகர்வு :

கிராமத்திலுள்ள மாரியம்மன் கோயிலின் வருடாந் துற்சவத்தின் போது கிராமம் விழாக்கோலம்பூண்டு அழகுறக்காட்சியளிக்கும். திருவிழாக்காலங்களில் இக்கிராமம் இன்னன்றி, யுவதிகளின் கலை நிகழ்ச்சிகளினை நடத்துவார்கள். இயற்தி தினத்தில் நடைபெறும் அம்மன் சிலையை ஊர்வலம் எடுத்து வருவார்கள் வரும் போது கிராமத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வீட்டுக் கடப்பிலும் நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு வைத்து அம்மளை வழிபடுவார்கள். இறுதியில் தீக்தம் ஆடலுடன் பள்ளயம் முடிவுறும்.

சகல வகைகளிலும் பின்தங்கிய கிராமத்தை பழைய நிலமைக்கு ஓரளவாவதுகொண்டு வர தற்போதைய அரசியல் வாதிகள் முன் வருவார்களா? முன்னேற்றுவார்களா?

துணுக்குந்தார் சினிமா



லீவிஸ்ஸ்டைன் அவையாப் பூத்திய கஸ்தார் - விளைதா

தனது தாய்மார்மன் மண்ணாங்கட்டி விட்டுக்கு வந்து வேலைக்காரன் போன்று வேலை செய்து கொண்டிருந்தான். குப்பன்.

அன்று மாமி பாக்யம் சாப்பிடு வதற்காக குப்பனை அழைத்து டெனின் பேபிலில் அமர் வைத்து சாப்பிடச் சொன்னாள். குப்பனுக் கோ வேலை செய்த களைப்படு. சாப்பிட ஆரம்பித்த வேலையில் வெளியே விட்டு உள்ளே நுழைந்த மண்ணாங்கட்டியும், பூஜா, தேஜா

இருவரும் டெனின் பேபிலில் உட்கார்ந்த திருந்த குப்பனைப் பார்த்து கோப் பட்டார்கள்... வேலை செய்து பிழைக்கிற நீண்டிங் பேபிலில் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவதா? எங்க அந்தஸ்து என்ன? தூபாய்க்கு போய் கோடிக்கணக்கில் சம்பாதித்த எங்களுக்கு சமமா உட்கார்ந்து சாப்பிட்டா எங்க அந்தஸ்து என்ன ஆகும்? என்று சாப்பாட்டு தட்டுடன் கழுத்தைப் பிழித்து வெளியே தள்ளினார்கள்.

மாமா என்னை கழுத்தை பிழித்து மட்டுமல்ல, செருப் பாலே அடிச்சிருந்தாக்கூட நான் வருத்தப்படமாட்டேன்.

பேபிரபாகரன்.



ர
ம்
பா

பாலர் இயக்கத்தில் சூர்யா நடிக்கும் “நந்தார்”

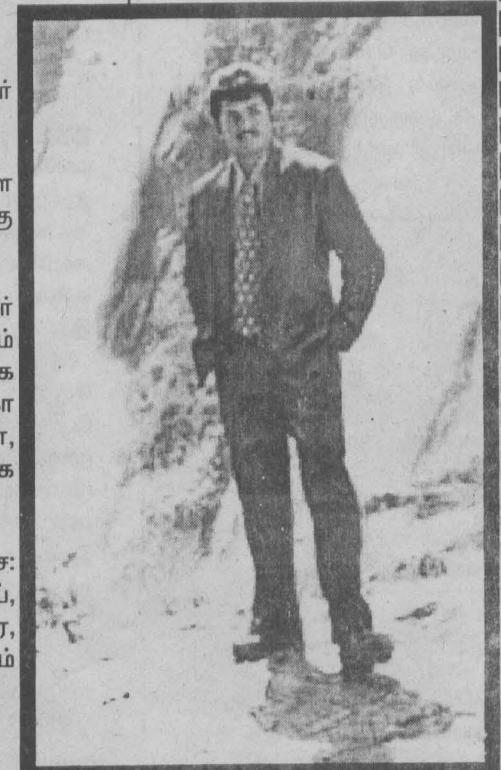
அபராஜீத் பிலிம்ஸ் என்ற புதிய பட நிறுவனம் மிகப் பிரமாண்டமான முறையில் தயாரிக்கும் படம் நந்தார் ஸ்கோப் இப்படத்தில் சூர்யா கதாநாயகனாக நடிக்கிறார். கதாநாயகியாக புதுமுகம் ஒருவர் நடிக்கிறார். அதற்கான தேர்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற நடிகர், நடிகைகள் அனைவரும் புதுமுகங்களே, அதற்கான தேர்வும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

ரத்ன வேலு ஒளிப்பதிவு செய்கிறார்.

யுவன்சங்கர் ராஜா இசையமைக்கிறார், பாடல்கள் அறிவுமதி, எட்டிங்: சுரேஷ் அரஸ், கலை: ராமச்சந்திரசிங், செல்லா, ஸ்டன்சிவா ஸ்டன்ட் அமைக்கிறார், தயாரிப்பு மேற்பார்வை: கிருஷ்ண மூர்த்தி, நிர்வாகத் தயாரிப்பாளர் ஸ்கேவன்குட்டி, கதை, திரைக்கதை, வசனம் எழுதி டெராக்ட் செய்கிறார் சேது வெற்றிப்பட இயக்குனர் பாலா...சேது படத்துக்குப் பிறகு பாலா இயக்கும் இரண்டாவது

படம் இது. தயாரிப்பு: கணேஷ் ராகு, கார்த்திக் ராதாகிருஷ்ணன், வெங்கி நாராயணன், ராஜன் ராதாகிருஷ்ணன்.

இப்படத்தின் துவக்கவிழா 29-ந் தேதி ஏ.வி.எம். எ.சி.தி யேட்ட ரி ஸ்டைபெறுகிறது. படப்பிடிப்பு அக்டோபர் முதல் தேதியன்று ஆரம்பமாகி கும்பகோணம், வேதாரண்யம் பகுதிகளில் ஒரே கட்டத்தில் நடைபெற்று முடிவடைகிறது.



கார்த்திக் நடிக்கும் “சீனா”

கார்த்திக் நடிக்கும் தமிக்கு ஒரு பாட்டு படத்தின் பெயர் சீனா என மாற்றப்பட்டது.

கூவிரா, மாண்புரிகு மாணவன் உட்பட பல படங்களை தயாரித்த செங்கு சேனல் படநிறுவனம் இப்போது தமிக்கு ஒரு பாட்டு என்ற படத்தை தயாரித்து வருகிறது.

படத்தில் கதாநாயகனாக நடிக்கும் கார்த்திக்கிள் பெயர் சீனு என்ற சீனிவாசன் ஆகும். எனவே படத்தின் பெயரும் இப்போது சீனா என மாற்றப்பட்டுள்ளது. கார்த்திக் ஜோடியாக மாளவிகா நடிக்கிறார். மேலும் தியாகு, ஐன்கராஜ், காக்கா ராதாகிருஷ்ணன், மயில்சாமி, சத்யப்ரியா, மனோசித்ரா, ஸ்ரீகாமு ஆகியோர் நடிக்கிறார்கள். கார்த்திக் அண்ணாக பிவாக நடிக்கிறார்.

கதை - திரைக்கதை - வசனம் டெராக்ஷன்: பினைவாக, இசை: தேவா, பாடல்கள்: கவிஞர் வாலி, ஒளிப்பதிவு: விஜய், எட்டிங்: மோகன்ராஜ், தயாரிப்பு மேற்பார்வை: என்.ராமதுரை, தயாரிப்பு நிர்வாகம்: முருகன், தயாரிப்பு: மாணிக்கம் நாராயணன்.

இப்படம் தீபாவளி திருநாளில் வெளிவருகிறது.

கடற்கரையில் ரோஜாவை கட்டி அணைத்த பிரபு தேவா

முருகன், தன் காதலை ஏற்க மறுக்கும் காயத்ரியின் நினைவாக தன்னந்தனியாக கடற்கரையோரத்தில் சோகமாக அமர்ந்திருக்கிறான். அங்கு வரும் காயத்ரி-தன் கையில் வைத்திருக்கும் நாட்புக்கை முருகனிடம் கொடுத்து திறந்து பார்க்க சொல்கிறான். நாட்புக்கை பார்க்க அவனுது முகம் ஆச்சரியத்தில் மூழ்க... ஓவ்வொரு பக்கமாக திருப்பிக்கொண்டு வருகிறான். ஓவ்வொரு பக்கத்திலும் காயத்ரியை முருகன், தூபாய்க்கு நடிக்கிறான். வார்த்தைகளால் இல்லாமல் ஓவியத்தால் தன் காதலை வெளிபடுத்திய காயத்ரியை பார்க்கும் முருகன் ஆனந்த வெள்ளத்தில் எழுந்து காயத்ரியை கட்டி அணைக்க... காட்சி “களவும் கற்று மற” என்ற படத்திற்காக ஓ.கே. ஆனது.

நெமிலிக்குப்பம் கடற்கரையில் படமாக்கப்பட்ட இந்த காட்சியில் முருகனாக பிரபுதேவா, காயத்ரியாக ரோஜா நடித்தார்கள். மேலும் சின்னிஜெயந்த, கரண், ராதாவி, பாண்டு, ராஜேகர், சபீதா ஆனந்த, கவிதாஸ்ரீ, சாந்தி வில்லியம் மற்றும் பலர் நடிக்கிறார்கள்.

கதை, திரைக்கதை டெராக்ஷன்: மோகன்ஜி, ஒளிப்பதிவு: எம்.வி.பன்னீர்செல்வம், இசை: தேவா, எட்டிங்: அசோகமேத்தா, வசனம்: பிரசாத், தயாரிப்பு: எஸ்.எம்.ஹுரிஷ்.

பிரசாந்தனின் வினம்பர யத்தி தொழில்திப்பக்கள் பாரட்டு

ஜீவா புதிதாக ஒரு விளம்பர நிறுவனம் ஆரம்பித்திருந்தான். ஜவனி அதிபர் ஒருவர் தனது கடையின் விளம்பர பொறுப்பை ஜீவாவிடம் ஒப்படைத்திருந்தார். ஜீவாவும் ஜனநடமாட்டம் அதிகமாக உள்ள ஓரிடத்தில் விளம்பர பலகை ஒன்றை வைத்திருந்தான் அதுவும் எப்படித் தெரியுமா? தலை கீழாக... ரோட்டில் போகிற வருகிற மக்கள் எல்லாம் ஒரு நிமிடம் நின்று அந்தப் பலகையை பார்த்துவிட்டே சென்றனர். போர்டு தலைகீழாக இருப்பதைப் பார்த்த ஜவனிக்கடை அதிபர் கோபம் கொண்டு ஜீவாவை வரச்சொன்னார். என்ன ஜீவா போர்டு தலை கீழாக தொங்குது. அதுகூட கவனிக்காம் மாட்டியிருக்கின்க. இந்த

காலத்து இளைஞர்களுக்கு பொறுப்பே இல்லை என்றார்.

தெரிஞ்சே தான் சார் அப்படி மாட்டினேன். போர்டு தலைகீழாக இருக்குன்று எல்லோரும் பார்த்துவிட்டு இருக்காங்க. விளம்பரமங்களுக்கு நடைபெற்று எல்லோரும் பார்க்கனும் கற்றுக்காக்கத் தான். அதுவும் நாயக ஜீவிக்கீட்டோம் என்றான் ஜீவா.

அப்போது தான் அந்தக் கடை முதலாளி புதுமையான விளம்பர யுக்தியை புரிந்துகொண்டு பாராட்டினார். அவர் மட்டுமல்ல, எல்லா தொழில்திப்பக்கள் கொட்டியிருக்கிறார். ஜீவாவிடம் பாராட்டினார்கள். இப்படியோரு காட்சி சி.எ.வி.அப்பாராவு விளம்பரமாக கீழாக தயாரிப்பு நிர்வாகம்: ராம்பாபு, பாலாஜி, தயாரிப்பு மேற்பார்வை:

அழகோ படத்துக்காகப் படமானது.

ஜீவாவாக பிரசாந்த நடித்தார். மற்றும் அமீஷாபாட்டேல், மணிவண்ணன், வடிவேக், விஜயகுமார், ராகுவரன், ஜெயகதா, ராஜ்வீல், கோவைசரளா, மதன்பாய், பொன்னனம்பலம், பாலாஜி, பாத்திமாபாபு, சபீதா ஆனந்த, ஜானவி இவர்களுடன் ராஜ்கூர் நடிக்கிறார். ரவிவர்மா ஒளிப்பதிவு செய்கிறார். கவியரசு வைராமத்து பாடல் பஞ்சகு தேவா இசையமைக்கிறார். தயாரிப்பு நிர்வாகம்: ராம்பாபு, பாலாஜி. தயாரிப்பு மேற்பார்வை: ஆறுசாமி, கதை, திரைக்கதை, வசனம், டெராக்ஷன்: ராஜ்கூர். தயாரிப்பு: சி.எ.வி.அப்பாராவு.

தினக்கதீர்

த.பி. இல: 06
07, எல்லை வீதி தெற்கு,
மட்டக்களப்பு.
தொ. பே. இல: 065 - 23055, 24821
பெ(F)க்ஸ: 065 - 23055
E-mail : tkathir@snet.lk

“ஏட்ருச் சுரைக்காய்.....”

“பயிற்சி நெறிகள் சான்றிதழ்களுக்காக நடத்தப்படக் கூடாது. சுயதொழிலை உரு வாக்கக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும்”

அன்மையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட கட்டிடக்கலை அழகுப் பொருள்கள் தயாரிக்கும் பயிற்சி நெறியொன்றின் ஆரம்ப நாள் நிகழ்வில் திறப்பு விருந்தினர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இன்றைய கல்வி நடைமுறைகளில் மிகவும் அவசியமாகச் சிந்திக்கப்பட வேண்டிய ஒரு கருத்து இது.

இன்று ஜந்தாம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரிசை முதல் க.பொ.த (சா-த), க.பொ.த (உ-த) மற்றும் பல்கலைக் கழகக் கூடாகவை சான்றிதழ்கள் பரிசில்கள், பட்டங்கள் என்பவையே முக்கியத்துவம் படித்து விடுகிறது.

இந்த சான்றிதழ்கள், பரிசில்கள், பட்டங்கள் என்பவைகள் கூடபெரும் கொரவமாக மட்டுமே கருதப்படுகின்றன.

இவற்றை இலக்கு வைத்து ஆட்களை தெரிவ செய்வதற்காகவே ஒவ்வொர் மட்டத்திலும் போட்டிப் பரிசைகள் நடாத்தப்படுகின்றன.

எனவே கல்வி என்பது கூட இந்தப் போட்டிப் பரிசைகளில் சித்தி எய்துவதற்கான ஒன்றாக மட்டுமே கருதப்படும் நிலையும் இன்று தோன்றிவிட்டது.

பரிசையை மையப்படுத்திய கல்வி மனப்பான்மை இன்று ஜந்தாம் ஆண்டு மாணவர்களிடையே வளர்க்கப்பட்டு விடுகிறது.

புலமைப் பரிசில் பரிசைச் சித்தியை ஓர் கொரவப் பட்டமாக கருதும் பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை அந்தப் பரிசைக்கான தயாரிப்பில் பிழிந்து எடுக்கின்றனர்.

பாடசாலை வருப்புகள் மேலதிக வருப்புகள் போக தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் எனகடிகார ததுடன் போட்டிக்கு விடப்பட்டு கல்வி கற்கற்றுப்பநிதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த இளங்கு சிட்டுக்கள்.

இவர்களுக்கென்று விஷேஷங்கள் பல ஆண்டு அனுபவமுள்ள ஆசிரியர் செல்வங்களால் பெரியதடித்த.....புத்தகங்கள் வகைத் தொகையின்றி அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளன.

இவற்றையெல்லாம் கறுத்துக் குடித்து ஒருவாறு பரிசையில் தேவிலிட்டால் பிள்ளைகளுக்கு தனி மரியாதை பெரும் கொண்டாட்டம். புதக்கங்கள் பத்திரிகையில் செய்தி.

“பெரிய பள்ளிக் கூடத்தில் மேற்படிப்பு”

தேரோத பிள்ளைகள் மக்குகளாக கருதப்படும் பாரம்பரியமும் வெற்றோரிடம் உண்டு.

இவ்வாறு சிறு பிராயத்திலே பரிசையை மையக்கல்லிக்கும் பற்றுபேற்றுக் கொரவங்களுக்கும் பழக்கப் பட்டு விட்ட மாணவர்கள் உயர் கல்வி வரை இதே மணோபாவத்தையே காவிச் செல்கின்றனர்.

க.பொ.த.(சா-த) பரிசை உயர் கல்விக்கான தகைமையை தீவிரனிக்கும் ஒரு பரிசையாகவே கருதப்படும் அதற்கு அப்பால் உயர் பெறுபேற்றறைப் பெறுதல் ஓர் கொரவமாகவும் கூடக் கருதப்படுகிறது.

இவை தவிர க.பொ.த. (சா-த) வரை கற்ற கல்வியின் மேலதிக பயன் என்ன? என்பது கேள்விக்குறியே.

எழுத்துப் பரிசையில் சித்தியடைத்தலை மட்டுமே இலக்காக கொண்டு கற்றிக்கப்பட்ட இக் கல்வி அதற்கப்பால் வாழ்க்கை தேவைகளுக்கு பயனேதும் தருமா?

தொழில் முன்னிலைப் பாடக் கல்வி கூட செயன்முறையை விட பரிசை நோக்கிலேயே கற்கப் படுகிறது. கற்பிக்கப்படுகிறது.

மர் வேலையையோ. மோட்டார் பொறியியலையோ. விவசாயத்தையோ கற்ற ஓர் மாணவன் தனது ஜிவவேணாபாயத்துக்கு தேவையான பொருளாதாரத்தை ஈடுவெற்றிருக்கும் அதன் பயன்படுத்த கூடிய ஆஸ்திரவுள்ளவனாக இருக்கின்றான! என்றால் இல்லை.

அனேகமாக இந்த/ நிலையே க.பொ.த (உ-த) கல்வியிலும் காண இடுகிறது.

பல்கலைகழகத்துவுள் புகுவதற்கான போட்டி பரிசையில் வெற்றி பெற்ற ஜாம்பவர்கள் தவிர ஏனையவர்களுக்கு அதுவரை கற்ற கல்வியின் பயன் என்ன?

அப்படியே பல்கலைக் கழகம் புகுந்து விட்ட வர்கள் கூட பட்டத்துவத் தீவிர வெற்றி பெற்ற இலக்கு விட்டு கொடுக்கும் புகுந்து விட்ட வர்கள் கூடும் குடித்து விடுகிறார்கள்.

அவர்கள் பெற்றி பட்டங்களும் ஒரு தொழில் வாய்ப்புக்கான சாத்தியத்தை மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே அவர்களுக்கு வாழ்க்கைக்குறுத்துகிறது.

இறுதியாக பட்டங்களும் ஓர் வீதிகளில் உண்ணாவிரதுமிகுங்கும் நிலையே இவர்களுக்கு கிட்டியினாது.

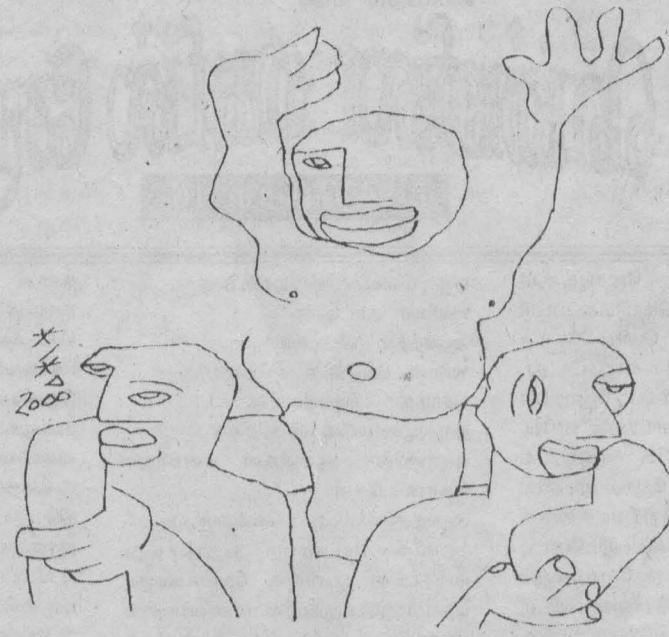
இத்தனைக்கும் காரணம் ஆரம்பக் கல்வி முதல் உயர் கல்வி வரை கல்வி ஓர் தெளிவான இலக்கியின்றி வெறுமை பரிசை சித்தி சான்றிதழ் பட்டம் எனும் இலக்குகளில் தொடரப்படுவதே.

எங்கே புறப்பட்டுமோ அங்கு தானே போய் சேர முடியும்.

சான்றிதழ் பட்டங்களுக்காக. பெற்ற கல்வி எப்படி வாழ்க்கைக்குத்துவம்?

பாடசாலை பல்கலைக் கழகக் கல்வியில்தான் இந்திலை

இஞ்சில் சுக்காக்கூடு
இஞ்சில் செய்தீர்



மக்களின் கையரலாகாத்தனத்தில்

“ஐநாயகம் மாளிகை கட்டிக்கொள்கின்றது.

வெறுவாய் சப்புவது அரசியல் விமர்சனமாகி

“ஐநாயக கழலை உறுதி செய்கின்றது.

வெற்றி பெற்ற மேசாடிக்காரர்கள்

ஆட்சியானர் அடிரீரகள்.

அகப்படாமல் செய்யப்படும் கள்ளம்

சுழக நிலையாக அங்கிரிக்கப்படுகிறது.

கண்திறக்க விடாமல் தொடர்வூடகங்கள்

மாயைகளைக் கூவி விற்றபடி தீர்கின்றன.

கதிரைகளுக்காக படித்த கூவிரயவர்கள்

அடைகளை உருவி

அடைவை விசிறிக்காட்டுகின்றார்கள்.

மோட்ச ராச்சிய கதையாடல்களில்

மதகுருமார் சீவியம் நடத்தகின்றார்கள்

சிதைவுகளில்,

வர்தகர்கள் வியாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்

பொன்னரடைக்குள் படைப்பாளர்கள்

நத்தைச் ககம் கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பாவம் பொது மக்கள்

எதிர்க்கால கனவுகளில் அல்ல,

அடுத்த வேளை பற்றிய சிந்தனைகளில்

தினறுகிறார்கள்

மாக்கா இணைய தலைமுறையீர்

இனிவரும் யுகத்தை இனிது செய்வீர்.

சி. ஜெயசங்கர்.

என்றால் இன்று இவற்றுக்கும் புறம்பாக தொழில் நடப்பக் கல்லூரிகள், தனியார் கல்வி நெறிகளிலும் கூட இதே நிலையே காணப்படுகிறது.

ஆனால் கல்வி எமது சமுதாயத்தைப் பிடித்துள்ள ஒரு வியாதியாகிவிட்டது. ஒவ்வொர் தேவைகளுக்கும் பயன் படுத்துவதற்கென் வடிவமைக்கப்பட்ட பல்வேறு கண்ணிப் பாடநெறிகளை. என் கற்கிறோம் எனத் தெரியாது பெரும் பணக் செலவில் இவற்றைப் பலரும் கற்கின்றனர்.

இன்னும் பல கைத் தொழில் மற்றும் தொழில் நடப்ப பாடநெறிகளும் கூட சான்றிதழ்களுக்காகவே கற்பிக்கப்படுகின்றன.

இதனால் இன்று எம்த்தியில் சான்றிதழ்காரர்கள் பட்டதாரிகள் தோன்றியளவுக்கு தொழில் வால்லுணர்கள் தோன்றவில்லை.

ஏர் பிடிப்பது பற்றியும் இவர்களிடம் கட்டுக்கூட்டாக பாடத் துறிப்புகள் உண

